Biotické krize a globální ekosystémy v historii Země – část VIII.

Jura-křída

Rostislav Brzobohatý

Výběrovka 17

JURA (200 - 142 Ma) - KŘÍDA (142 - 65 Ma)

JURA

- Tethys se rozevírá k Z
- vznik Atlantiku propojení Tethys a Pacifiku
- tříštění Gondwany pokračuje
- nástup alpinské orogeneze
- klima teplé, cykasy až 60 st. sš.

Ve svrchní juře byl Alantik úzkým oceánem oddělujícím Afriku od Severní Ameriky. V. část Gondwany se odděluje od z. části.

KŘÍDA

- -blok Antarktida, Indie a Austrálie se separuje od Afriky
- alpinská orogeneze sílí
- -distribuce placentálů
- klima velmi teplé, cykasy až 70 st. Sš.

Ind

Ant

Aus

Early Cretaceous130 Ma

Indian Ocean

Souhrn:

Během křídy se otevřel Jižní Atlantik, Indie oddělila od Madagaskaru a švenkovala k SV k Eurasii, Severní Amerika byla ještě spojena s Eurasií a Austrálie s Antarktidou. Desková tektonika = > otevření Severního ledového oceánu a Indiku, počátek orogeneze alpinské v oblasti Tethys a andské v oblasti styku pacifických a amerických desek.

Klima v juře a křídě

Jura - teplejší než dnes, teplomilné cykasy až k 60 st. sev. šířky, teplomilná flóra též v Gondwaně a Sibiři.

Křída – teplá a vlhká, subtropická vegetace až k 70 st. sev. šířky. Konec křídy – prudké ochlazení – viz dále. /

ŽIVOT v juře a křídě

Moře:

 rozvoj planktonu: fytoplankton – rozsivky, bičíkovci, vápnitý nanoplankton - Chrysophyta; zooplankton – foraminifera, radiolárie (<Spumelaria), kalpionely

 bentos – rozvoj nepravidelných ježovek a rozlehlých porostů lilijic, v útesech pak křemitých hub (spongolity) od svrchní jury šestičetných korálů (už mělká moře, symbióza s řasami), mlžů – rudisti a další mlži s masivními schránkami, mechovek kruhoústých a oružnatých)

 nekton - explosivní rozvoj amonitů (amonitový typ švu, gigantické i heteromorfní formy), belemnitů, Teleostei se stávají dominantní skupinou ryb a tento trend trvá dodnes, žraloci se již systematicky podobají dnešním, krokodýli (většinou mořské dobře adaptované formy, značné velikosti), želvy se adaptují na mořské prostředí (+ obrovité formy), plesiosauři, ichtyosauři, mosasauridi (viz dále)

Souše:

- rozvoj hmyzu od svrchní křídy vazba na rozrůznění krytosemenných rostlin, nově včely, mravenci, komáři
- obrovské rozrůznění dinosaurů z hlediska životních strategií, ? teplokrevnost, péče o potomstvo
- rozrůznění pterosaurů ? teplokrevnost, osrstění
- nástup ptáků (Archaeopteryx ? a další, opositní ptáci, moderní ptáci)
- od spodní křídy placentálové a vačnatci

Krajina v křídě ve Střední Evropě

borovice

Williamsonia (benetity, cykasům podobné)

Mantonodium (kapradiny)

Cycadeoides

Nathorstinia (kapr.)

168

Ginkgo biloba - recent

Ginkgo biloba, recent

benetity

spodní křída

Nejstarší doložená kvetoucí rostlina

Okvětní plátky ne plně vyvinuty, semeno se začíná uzavírat do plodolistů, keřovitá, báze křídy

Archaefructus liaoningensis

*140-million-year-old fossil from northeast China. The leafy,seedcontaining pods (carpels) are the defining characteristic of angiosperms ("seeds in vessels").

*Petals are apparently absent, but leaf-like structures subtending each fruiting axis define them as flowers.

Enlarged view of the carpels (each is about 1 mm long) showing seeds in carpel (Sun, Dilcher, Zheng & Zhou. 1998. Science 282:1692).

Figura 4 - a) Archaefructus liaoningensis, a mais antiga angiosperma conhecida, identificada no nordeste da China11; b) Reconstrução de Archaefructus liaoningensis;
c) Flor fóssil do Cretáceo inferior da Inglaterra, com sépalas e pétalas muito reduzidas13;
d) Nymphaeacea fóssil do Cretáceo de Portugal12.

Archaefructus sinensis, Liaoning, ~125 Ma, apt, voda

Ve svrchní křídě již dominance krytosemenných – nástup kenofytika (převládají magnolie, myrty, platany, fikusy, palmy tj. dnešní subtropická a tropická vegetace, objevují se v palynospektrech i trávy – rozsáhlé porosty trav však ještě ve svrchní křídě chybějí)

Psací křída (složeno z kokolitek a globigerin), Etretat, Normandie, křída,

Zooplankton

Globotruncana sp., Foraminifera, sv. křída, Alicante, Španělsko

Radiolaria – expanse v juře (Spumellaria).

Codonellopsis, recent

Favella, recent

kalpionely (Tintinnida, nálevníci)

Remaniella sp.

"kalpionelový" vápenec

Calpionella alpina

Hexacoralla (Scleractinia), šestičetní koráli, od svrchní jury mělkovodní + účast na stavbě rifů

Hippurites, silnostěnní mlži, stavba imituje solitérní korály, křídové útesy

Siphonia, houba, křída, Čechy

cheilostomátní mechovky

Biostroma mlžů (rudistů) *Vaccinites vesiculosus* (Woodward, 1855); sv. křída, Oman (from <u>Schumann & Steuber 1997</u>) – mlži dočasně zatlačili při stavbě útesů korály (urgonská facie)

Hexacoralla

Aulosmilia archiaci, svrchní křída, Santa Maria, Španělsko

Bivalvia

Trigonia elongata, stř. jura, Westfálsko

Trigonia sp., jura, Polsko

Fig: 4.

Diceras, jura, Ernstbrunn

Gryphaea arcuata, sp.jura,

Stratigraficky významná bivalvia křídová

Inoceramus concentricus, sp. křída, Francie

Inoceramus sp.

Gastropoda

Pleurotomaria constricta, jura, Heimbach, Německo

Nerinea bruntrutana, jura, Švýcarsko

Belemniti, hlavonožci, vnitřní schránka (rostrum, CaCO3,), rozvoj jura-křída

> rostra belemnitů

spodní jura

model belemnita

svrchní jura

Amoniti – jura, Francie

dk093a - Amaitheus margaritatus - D / Ep : 46 / 10.6 mm

Ammoniti – časté jsou obrovité formy

Lewesiceras peramplum ~ 1m, křída (u nás např. Čížovky u Boskovic)

Parapuzosia seppenradensis (vpravo) – největší známý amonit (průměr 1,8 m), křída, Německo

Douvilleiceras mammilatum spodní křída, Troyes, Francie

Scaphites sp., svrchní křída Fall River, J. Dakota, USA

Amoniti – časté aberantní formy v křídě

Ancyloceras, sp. křída, Uljanovsk, Rusko

Pohled na dno křídového moře v Severní Dakotě (USA)

Obr. Smithsonian Inst.

Brachiopoda

Spiriferina rostrata, jura, jeden z posledních zástupců spiriferid, N.-S.-Sepulcre, Francie

Brachiopoda – od triasu ustupují, zůstávají rynchonelidi a terebratulidi

Echinodermata

Phymosoma, sv. křída, Francie

Pygurus blumenbachi, sv. jura, Francie, Charente maritime

Pentasteria longispina, jura, Weissenstein, Švýcarsko

Galerites, sv. křída, Německo

Nahloučení hvězdic *Pentasteria longispinna*, svrchní jura, Solothurn, Německo, příklad rychlého pohřbení sedimentem

Chelicerata – Merostomata

- rozvoj v juře, + stopy

Mesolimulus walchi, sv. jura, Solnhofen

Crustacea – rozvoj rakovců

Rybovitý nekton

Squalicorax pristodontus sv. křída, Maastricht, Nizozemsko

Hybodus, žraloci, křída

Macropoma levesiensis, lalokoploutvá ryba, plíce + žábry, křída, Evropa

Semionotus, paprskoploutvé ryby sp. jura

Pachycormus bollensis, Neopterygii, "mnohokostní", sp. jura (lias), Německo, dravci

Aspidorhynchus acutirostris, "mnohokostní", sv. jura, Blumenberg

knoflíkovité zuby

56 51 58 50 30

97

Gyrodus sp., Neopterygii, "mnohokostní", sv. jura, Solnhofen

5

Xiphactinus audax (Teleostei). Celokostné ryby ryby během křídy diverzifikují, nahrazují "mnohokostné", vedle amonitů a žraloků představují významné mořské predátory. *X. audax* označovaná též jako "Bulldog Fish", žila v oceánech pozdní křídy a dosahovala délky až 6 m.

Euryapsidní mořští plazi

From early diapsids

Elasmosaurus (Plesiosauria) a žralok *Cretoxyrhina mantelli* (křída). Žraločí zuby jsou nacházeny v kostech mosasaurů a plesiosaurů.

Plesiosaurus brachypterygius, spodní jura, Holzmaden, Německo

Ichthyosauria

Maximální expanse ve spodní juře (Holzmaden), *Stenopterygius* – častý, 11m *Letopterygius*, v křídě vzácní a vymírají ke konci.

Stenopterygius, jura, Holzmaden ? živorodý Ichthyosauria se již během triasu silně rozrůznila. Objevilo se několik strategií tvaru těla ve spodním a středním triasu. Dolní obrázek však zřetelně ukazuje tendenci od ještěrovitého tvaru ve spodním triasu až k vysloveně

rybovitému tvaru ve svrchní juře.

Příklad potravních vztahů v křídě: obrovitý *Kronosaurus* (Plesiosauria) loví juvenilního mosasaura.

Protosuchus, krokodýli, jura

Krokodýli žili původně po odštěpení od tekodontů na suché zemi. V juře přecházejí do vody a některé jejich skupiny se výborně adaptovaly na mořské vodní prostředí. Podobně jako ichthyosauři i tento *Geosaurus* měl rybovité tělo a byl výborným plavcem.

Morganucodon, spodní jura (Čína, Wales), hmyzožravý savec, trikonodontní

Chelonia – želvy jsou původně suchozemské, v nejvyšší juře přecházejí do moře. V křídě dosáhly obrovských rozměrů – *Archelon* – 4 m.

DINOSAURIA - skupiny

- 2 velké skupiny podle rázu pánve
  - Saurischia (plazopánví)
    - sauropoda (Brontosaurus, etc.)
    - theropoda (bipédní dravci)
    - z této linie vzešli i ptáci
  - Ornithischia (ptakopánví)
    - všichni jsou býložraví
      - ankylosauři
      - stegosauři
      - hadrosauři
      - iguanodonti
      - ceratopsidi

Jeden z možných kladogramů dinosaurií

SAURISCHIA

THEROPODA

 Zahrnují všechny masožravé formy dinosaurů a jen některé býložravce s primitivními znaky

Velociraptor (Jurassic Park)

Troodon

noční dravec – potrava savci ?, největší mozek v poměru k tělu u dinosaurií, opěřený ??, blízký "ptačí" linii – viz dále

Allosaurus

Tyranosaurus rex, Pozn.: T. rex měl 1.9 miliard základních párů v DNA a *Deinonychus* 1.58 miliard párů. To podporuje odštěpení ptáků od dinosaurů, ptáci mají např. *Emu* – 1.5 mld. vrána – 1. 2 mld.) – viz dále. Velké genomy mají živočichové s velkými kostními buňkami – člověk má 3.5 mld. párů)

Tyranosaurus rex

Kosti T. rex jsou všestranně studovány, viz následující snímky

Fig. 1. Demineralized fragments of endosteally derived tissues lining the marrow cavity of the T. rex femur. (A) The demineralized fragment is flexible and resilient and, when stretched (arrow), returns to its original shape. (B) Demineralized bone in (A) after air drying. The overall structural and functional characteristics remain after dehydration. (C) Regions of demineralized bone show fibrous character (arrows). Scale bars, 0.5 mm.

A, B, C, E, G, F, I = T. rex D, H, J = pštros Fig. 3. SEM images of aldehyde-fixed vessels. (A) Isolated vessel from T. rex. (B) Vessel isolated from extant ostrich after demineralization and collagenase digestion (3). (C) Vessel from T. rex, showing internal contents and hollow character. (D) Exploded T. rex vessel showing small round microstructures partially embedded in internal vessel walls. (E) Highermagnification of a portion of T. rex vessel wall, showing hypothesized endothelial nuclei (EN). (F) Similar structures visible on fixed ostrich vessel. Striations are seen in both (E) and (F) that may represent endothelial cell junctions or alternatively may be artifacts of the fixation/dehydration process. Scale bars in (A) and (B), 40 mm; in (C) and (D), 10 mm; in (E) and (F), 1 mm.

Fig. 4. Cellular features associated with T. rex and ostrich tissues. (A) Fragment of demineralized cortical bone from T. rex, showing parallel-oriented and cell-like microstructures among the fibers. The inset is a higher magnification of one of the microstructures seen embedded in the fibrous material. (B) Demineralized and stained (3) ostrich cortical bone, showing fibrillar, paralleloriented collagen Matrix with osteocytes embedded among the fibers. The inset shows a higher magnification of one of the osteocytes. Both inset views show elongate bodies with multiple projections arising from the external surface consistent with filipodia. (C) Isolated microstructure from T. rex after fixation

In addition to the multiple filipodial-like projections, internal contents

can be seen. The inset shows a second structure with long filipodia and an internal transparent nucleus-like structure. (D) Fixed ostrich osteocyte; inset, ostrich osteocyte fixed and stained for better visualization. Internal contents are discernible, and filipodia can be seen extending in multiple planes from the cell surface. (E and F) SEM images of aldehyde-fixed (3) microstructures isolated from T. rex cortical bone tissues. Scale bars in (A) and (B), 50 mm; in (C) and (D), 20 mm; in (E), 10 mm; in (F), 1 mm. R E P O R T S 1954 25 MARCH 2005 VOL 307 SCIENCE www.sciencemag.

CT scans of T. rex's brain (blue) reveal sizable olfactory bulbs (red arrow) and an inner ear (red) with long, delicate canals for balance and cochlear

Rozrůznění dravých dinosaurů a jejich geografické rozšíření

PROSAUROPODA

Plateosaurus
Sauropoda

většinou jura

Apatosaurus

"Brontosaurus"

Z 55 na 33 metrů se zmenšil "nejdelší" známý dinosaurus poté, co paleontologové přehodnotili svůj původní nález.

"Seismosaurus"

Na úžasnou délku usoudili objevitelé jeho neúplné kostry z umístění 20. až 27. ocasního obratle. Lucas ale dokázal, že ve skutečnosti jde o 12. až 19. ocasní obratel a že zvíře bylo celkově mnohem kratší. Lucas navíc objevil v blízkosti nálezu kostry ještě kost zadní nohy a i její velikost potvrzuje, že původní odhady délky seismosaura byly přehnané. Srovnání detailů kostry s kostrami diplodoků zase naznačuje, že seismosaurus patřil do jejich blízkého příbuzenstva. Původní vědecké jméno *Seismosaurus hallorum* by se tedy mělo změnit na *Diplodocus hallorum*, ale Lucas si nedělá iluze, že by se "zemětřesné" jméno ztratilo ze světa.

ウルトラサウルス

Ultrasaurus macintosh

1979年、やはりコロラドで2.7mもある肩甲骨が発見され、 ブラキオサウルス科の恐竜と考えられこのような復元が なされた。これこそ史上最大の陸棲動物として話題にな ったが現在ではこれもスーパーサウルスの骨だとされて 幕となった。

Ultrasaurus

M

Brachiosaurus

Camarasaurus – svrchní jura, pneumatické kosti (odlehčené vzduchovými dutinami (3)+ vzduchové vaky za předním (1) a před zadním (2) pletencem)

ORNITHISCHIA

- (1) stegosauři
- (2) ankylosauři
- (3) ornithopodi
- (4) pachycephalosauři
- (5) ceratopsia
- Všichni býložraví

Stegosaurus

ankylosauři

Ankylosaurus

ornitopodi

Iguanodon

hadrosauři

další typy hadrosaurů

Anatosaurus

Parasaurolophus

Pachycephalosaurs

CLASH OF THE BONEHEADS Prenocephale males collide at full tilt. Prenocephale was smaller than its North American relative Pachycephalosaurus, and lived at an earlier time, in Mongolia.

COMPANY OF ADDRESS OF ADDRESS

Ceratopsia

Protoceratops

Monoclonius

"WIT 0

Torosaurus

Copyright © 1996 Joe Tucciarone and Jeff Poling

Triceratops

Teplokrevní vs. studenokrevní dinosauři....

Definice

- Endotermní: tvorba tepla uvnitř těla
- Ectotermní: absorbují teplo z okolí
- Homeotermní: podržují konstantní teplotu
- Poikilotermní: templota kolísá v závislosti na vnějších podmínkách

Co mluví pro teplokrevnost dinosaurů

- Značná pohyblivost mnohých forem to potřebuje vnitřní teplo.
- Dnešní teplokrevní předčí studenokrevné. Pokud dinosauři koexistovali s teplokrevnými (savci) museli být též teplokrevní.
- Četní dinosauři chodili vzpřímeně s končetinami pod tělem typický znak endotermů.
- Mnozí dinosauři měli velký mozek, většina endotermů tenduje k velkému mozku.
- Studenokrevní nejsou nalézáni ve vysokých zem. šířkách, dinosauři ano (bylo však tepleji) viz obr. dále

Evidence for mesothermy in dinosaurs:

Grady et al. (Reports, 13 June 2014, p. 1268) suggested that nonavian dinosaur metabolism was neither endothermic nor ectothermic but an intermediate physiology termed "mesothermic." However, rates were improperly scaled and phylogenetic, physiological, and temporal categories of animals were conflated during analyses. Accounting for these issues suggests that nonavian dinosaurs were on average as endothermic as extant placental mammals.

Nálezy dinosaurů v Antarktidě (Mt. Kirkpatrik) – spodní jura, spolu s kostmi dalších reptilů a savcovitých čtyřnožců, Antarktis - jižní pól – dlouhá polární noc – <u>chladno (ovšem tepleji než dnes)</u> => teplokrevnost (nebo pravidelné migrace)

Cryolophosaurus dimorphodon

spodní jura

Psittacosaurus sp. (rekonstrukce podle Chesek 2007)

- -sp. křída, 145 Ma
- -zobák papouščího tvaru
- -přední část ocasu zdobený cca 100 dutých keratinózních štětin
- -prokázaná péče o mláďata (hnízdo se 34 mladými a 1 dospělcem)

Lufengosaurus ? sp. - vajíčka s embryi – jejich studie dokumentuje rychlý růst během embryogeneze (Nature, 2013)

Fossil dinosaur embryos are surprisingly rare, being almost entirely restricted to Upper Cretaceous strata that record the late stages of non-avian dinosaur evolution<u>1</u>, <u>2</u>. Notable exceptions are the oldest known embryos from the Early Jurassic South African sauropodomorph *Massospondylus*<u>3</u>, <u>4</u> and Late Jurassic embryos of a theropod from Portugal<u>5</u>. The fact that dinosaur embryos are rare and typically enclosed in eggshells limits their availability for tissue and cellular level investigations of development. Consequently, little is known about growth patterns in dinosaur embryos, even though post-hatching ontogeny has been studied in several taxa<u>6</u>. Here we report the discovery of an embryonic dinosaur bone bed from the Lower Jurassic of China, the oldest such occurrence in the fossil record. The embryos are similar in geological age to those of *Massospondylus* and are also assignable to a sauropodomorph dinosaur, probably *Lufengosaurus*<u>7</u>. The preservation of numerous disarticulated skeletal elements and eggshells in this monotaxic bone bed, representing different stages of incubation and therefore derived from different nests, provides opportunities for new investigations of dinosaur embryology in a clade noted for gigantism. For example, comparisons among embryonic femora of different sizes and developmental stages reveal a consistently rapid rate of growth throughout development, possibly indicating that short incubation times were characteristic of sauropodomorphs. In addition, asymmetric radial growth of the femoral shaft and rapid expansion of the fourth trochanter suggest that embryonic muscle activation played an important role in the pre-hatching ontogeny of these dinosaurs.

Struktura kostí u dinosaurů se podobá spíše současným endotermům než ektotermům.

Endotermní poměr predátor/kořist je obvykle nízký (cca 3 %) – u dinosaurů je podobný jako u savců.

Od dinosaurů se odštěpili ptáci – ti jsou teplokrevní.

Několik současných názorů na tělesnou teplotu dinosaurů - souhrn

- Dinosauři byli kompletně endotermní, podobně jako jejich descendenti – ptáci.
- Někteří měli intermediátní typ fyziologie mezi endo- a ektotermií.
- Víme toho příliš málo, abychom mohli o fyziologii dinosaurů podloženě spekulovat.
- Všichni dinosauři byli ektotermní, protože klima v mesozoiku bylo velmi příznivě teplé. Mnoho současných ektotermů je dostatečně aktivních – stejně tak byli i dinosauři.

Metabolic middle ground

Dinosaurs and some living animals are mesotherms, raising but not maintaining their body temperature.

Ectotherms

Endotherms

Metabolic rates

13 JUNE 2014 • VOL 344 ISSUE 6189 sciencemag.org SCIENCE

Problematika tělního pokryvu

Sinocalliopteryx gigas, největší kompsognatidní opeřený reptil, ~ 2, 5 m, Yixian Fm., Čína, sp. křída

Žaludek se zbytky ptáka r. Confuciusornis sanctus (modře) a dalšího raptora (červeně)

Sinocalliopteryx gigas – masožravý, opeřený, běhavý, nelétavý, (vel. cca vlk) první nález požírání ptáků

(PLoS one, 2012)

Sinosauropteryx prima, kompsognatidní reptil, Liaoning, Čína, sv. křída (Benton, 2010)

Dtto, jiný exemplář a barevná interpetace (viz dále)

Ornithomimus edmontonicus (Theropoda), Alberta, Kanada, sv. křída, bipédní, běhavý, velikost pštrosa, Zelenitzky et al. 2012 – na dlouhých kostech přední končetiny stopy po upevnění per (brků) – stejně jako u recentních ptáků.

From Zelenitsky et al. 2012

Zelenitsky says, that "wings didn't initially evolve for flight".

Nor is it likely that wings evolved to give predators better balance as they latched onto their prey.

Tianyulong cofuciusi

Tianyulong byl rodem ptakopánvého ornitopodního dinosaura z čeledi Heterodontosauridae. Žil v období spodní křídy na území dnešní Číny.

Pokusy o létání

Microraptor guyi, sp. křída, Liaoning, Čína, dromeosauridní reptil

Dtto, pozn. :

- zřejmě noční (barva peří + kůstky kolem očí),
- ocasní pero dvoření (nikoliv let),
- barva opalizující, měňavě tmavá

(Yong, 2012)

Starší ukázky obrazových rekonstrukcí mikroraptorů

eumelanosomy

A) Tufted titmouse B) Macaroni penguin C) Double-crested cormorant D) Palm cockatoo E) Brazil duck F) Microraptor

Ukázka melanosomů u různých skupin ptáků a mikropraptorů (Yong, 2012); kulovité (A) = feomelanosomy, rezavá barva; protáhlé eumelanosomy (C), černá barva.

- J. Vinther (2007) počátek studia;
- námitka Marie McNamara (2012)-experimentálně změnila délku melanosomů vlivem tlaku a teploty (ovšem čas, srovnej tafonomické podmínky) = debata, konfrontace.

Dnešní interpretace mikroraptorů

a) Troodon, b) Dromeosaurus, c) Confuciusornis

fosílie

Aurornis xui Godefroit et al., 2013,

160 Ma, sv. Čína (Liao-ning provincie), stářím předchází archaeopteryxe o 10 Ma, oba patří zřejmě ke stejné vývojové větvi bazálních ptáků

možné interpretace

Aurornis xui, fosílie a možná interpretace

Teplokrevní dinosauři, osrstění, opeření => cesta k letu a vznik ptáků

Opeřený reptil ?

Pták ?

Archaeopteryx

Lokality s nálezy archeopteryxů

otisk peří, podle studia barevných částic melanosomů byl barva peří černá (Nat. Com., 2012)

Archaeopteryx, svrchní jura, ~150 Ma, Eichstätt, Bavorsko

Velikost genomu (páry bazí) – svědčí též o blízkosti teropodních dinosaurů a ptáků

AVES

- SAURIURAE opozitní ptáci: ? Archaeopteryx, Confuciusornis, etc.

- ORNITHURAE moderní ptáci: Archaeornithura meemannae, Sinornis, Ichthyornis, Hesperornis, Hongshanornis

Počátek křídy: praví ptáci

Eoconfuciusornis shengi Zhang et al. 2008, časný zástupce skupiny Sauriurae Daibeigou Fm., SV Čína, Jehol Biota

Confuciusornis sanctus (spodní křída, Čína) (opozitní)

rýdovací pera

samička

samec

Confuciusornis sanctus

An aura of feathers surrounds a male, at left, and a female bird that lived more than 120 million years ago. Their size difference and the male's long tail feathers show that sexual dimorphism may have existed in birds at least since that time.

Pozice provincie Liaoning v jv. Číně.

Hongshanornis longicresta, (Ornithurae), nedokonalý let, Liaoning, ~ 125 Ma

Spodní křída, Huajiyng Fm, 131 Ma, Sichakou Basin, Che-pej, SV Čína, křídla i tělo aerodynamická, způsobilá pro klidný pomalý let, brodivec -Hongshanornithidae – už specializovaní, vznikli zřejmě

v močálovitém (semiakvatickém) prostředí.

Toto souvrství – asi představuje časný stupeň diversifikace jeholské bioty,

Dva exempláře jsou uloženy v Tianzu Nat. Hist. Museum Shandong

Archaeornithura meemannae

Holotype of *Archaeornithura meemannae*. Anatomical abbreviations: ba – basicranium; co – coracoid; cv – cervical vertebrae; fe – femur; fi – fibula; fu – furcula; hu – humerus; ra – radius; re – rectrices; ti – tibiotarsus; tm – tarsometatarsus; ul – ulna. Scale bar – 10 mm. Image credit: Min Wang et al.

Min Wa~~ng *et al.*~~ 2015. The oldest record of ornithuromorpha from the early cretaceous of China. *Nature Communications* 6, article number: 6987

Ichthyornis

Během křídy již diverzita ptáků vzrůstá – různé životní strategie (vodní, etc.)

Hesperornis

In conclusion, our genome-scale analysis supports the hypothesis of a rapid radiation of diverse species occurring within a relatively short period of time (36 lineages within 10 to 15 million years; Fig. 1) during the K-Pg transition, with many interordinal divergences in the 1- to 3-million-year range. This rate of divergence is consistent with modern speciation rates, but it is notable that so many lineages from a single stem lineage survived extinction. Subsequent ecological diversification of surviving lineages is consistent with a proliferation of the earliest fossil stem representatives of most modern orders by the latest Paleocene to Eocene. Our finding is broadly consistent with recent estimates for placental mammals [(100), but seeSM12 (101)] and thus supports the hypothesis that the K-Pg transition was associated with a rapid species radiation caused by a release of ecological niches following the environmental destruction and species extinctions linked to an asteroid impact (2, 4, 5, 102).

Jarvis et al. in SCIENCE sciencemag.org 12 DECEMBER 2014 • VOL 346 ISSUE 6215

PTEROSAURIA

Rhamphorhynchus, jura - rekonstrukce

Pterodactylus, sv. jura - fosílie

Sv. jura, 160 Ma, souvrství Tiaojishan (Liaoning prov.),~ vrána. Pokročilé znaky: dlouhé čelisti, špičaté zuby, ohebný protáhlý krk a lebka (=> pterodaktylové) Starobylé znaky: tělo, ocas, křídla (=> rhamphorhynchové)

,podivný hybrid", příklad mozaikové evoluce – nejprve se vyvíjela část (hlava a krk) a poté zbytek

Sinopterus dongi, Pterodactyloidea, Jehol Biota, SZ Čína, sp. křída

Sordes pilosus – osrstěný pterosaur (rekonstrukce)

Quetzalcoatlus, křída Mexico – rozpětí křídel až 18 m

Biologie pterosaurií byla podobná ptačí (?)

Během křídy se objevují ptakořitní, vačnatci a placentálové, jejichž fyziologie se po svrchnokřídové krizi ukáže jako velmi účinná pro další radiaci a diverzifikaci

Zalambdalestes, sv. křída, placentál

Monotremata (Austrálie)

fosílie (podle Meyers, 2006)

rekonstrukce (Darling, 2006)

Volaticotherium antiquus

- Čína, 125 Ma, spodní křída, 12-14 cm, potrava-hmyz
- savec, způsob života jako recentní poletuchy, příbuzný multituberkulátům (?)

Člověk – tyfus (obraz Bell 1809)

Opisthotonus

křeč zádového svalstva ve smrtelné extázi (poškození mozku v důsledku otravy, nedostatku kyslíku etc.)

Pták – recent, nedostatek thiaminu

Struthiomimus altus – křída (Amerika), teropodní dinosaurus cca "pštrosího vzhledu" – interpretace: otrava při sopečném výbuchu (?) (podle <u>www.Ideo.columbia.edu</u>, 2007)

Pokles diverzity měkkýšů ve sv. křídě a jejich zánik na hranici K/T (Hallam et Perch Nilesen 1990)

Rozsah druhů ramenonožců okolo hranice křída/paleogén, Dánsko (Surlyk et Johannsen, 1984)

208 The Cretaceous-Tertiary boundary

Exkurze křivek izotopů O, C, Sr v oceánských vodách okolo hranice K/T – 66 Ma (Hallam et Wignall 1997)

Přehled některých změn na hranici K/T v oceánech (Hallam et Wignall 1997)

Dekkanské trapy (záp. Indie), jedna z největších vulkanických oblastí světa. Více než 2,000 m mocné ploché uloženiny láv pokrývají oblast cca 450. 000 km2. Objem čedičů je odhadován na 512,000 km3(srovnání: 1980 erupce Svaté Heleny produkovala 1km3 vulkanického materiálu). (foto Keller, 2011)

Dekkanské trapy, jejich pozice (stáří) a srovnání s jinými eventy tohoto typu

~ 65 Ma, Křída/Paleogén Mexický záliv, poloostrov . Yucatán, kráter Chixculub, impakt tělesa ~ 10 km v průměru,

- + další impakty
- + další jevy (viz dále)

následky – V. hromadné vymírání

vnitřní prstenec -

(Keller et al. 2009)

Jílovitá poloha při hranici K/T má 1000 x větší obsah Ir než podloží a nadloží, Wyoming, USA (Zimbres, 2009)

Trinidad Lake State Park, barevná a litologická změna na hranici K/T ("Geology guy", 2006)

Obsahy prvků Pt skupiny

(Keller, 2007)

Diverzita a velikost schránek planktonních foraminifer v profilech před a po hranici K/P

Biotický efekt v kalibrovaném vrtu S 525 v nejvyšším maastrichtu = výrazné snížení diverzity a zmenšení velikosti schránek v teplém období "greenhaus" v hlavní fázi dekkanských trapů

(Keller 2008)

G. Keller + J. Baum: Problém !

Figure 7. Relative abundance of planktic foraminifera (> 63 μ m), stable isotopes, and Ir concentrations in the late Maastrichtian to early Danian Mullinax-1 well, Brazos River, Texas. Note the gradual disappearance of species began during the climate warming and accelerates during the cooling prior to the KT mass extinction. There is no Ir anomaly at the KTB in any of the Brazos River sections, although elevated Ir concentrations are observed at different intervals below and above the KTB associated with redox boundaries10. Viz další slajdy

(Keller, 2008)

Problém: Vrt Mullinax-1, Texas: impakt + sférule jsou o 300. 000 let starší než hranice K/Pg s vymíráním druhů (Keller 2008) => tento impakt nebyl bezprostřední příčinou vymírání

Fig. 8. Relative abundance of planktic foraminiferal species across the event deposit and the K-T Boundary at Brazos core Mullinax-1.

Note that there is no mass extinction at the event deposit. A gradual decrease in species diversity begins well below the event deposit and culminates at the K-T boundary.

výborné zachování

rozpouštění

Změna zachování schránek planktonních forams na hranici K/Pg v profilech |Brazos (Keller et al. 2009)

(Keller, 2008)

Fáze intenzity výlevů dekkanských trapů

Three distinct phases of Deccan volcanism. The first and weakest began roughly 67.5 million years ago. The second and largest phase accounted for 80 percent of the total volcanism and produced the largest lava flows in Earth's history (represented by vertical black bars).

This activity wiped out nearly 100 percent of planktonic foraminifera and ultimately initiated the Cretaceous-Tertiary mass-extinction event. A less severe third eruption phase occurred roughly 300,000 years after the mass extinction and kept the Earth nearly uninhabitable for another half-million years.

(Keller, 2011)

State shift in Deccan volcanism at the Cretaceous-Paleogene boundary, possibly induced by impact Paul R. Renne,1,2* Courtney J. Sprain,1,2 Mark A. Richards,2 Stephen Self,2 Loÿc Vanderkluysen,3 Kanchan Pande4

Bolide impact and flood volcanism compete as leading candidates for the cause of terminal-Cretaceous mass extinctions. High-precision 40Ar/39Ar data indicate that these two mechanisms may be genetically related, and neither can be considered in isolation. The existing Deccan Traps magmatic system underwent a state shift approximately coincident with the Chicxulub impact and the terminal-Cretaceous mass extinctions, after which ~70% of the Traps' total volume was extruded in more massive and more episodic eruptions. Initiation of this new regime occurred within ~50,000 years of the impact, which is consistent with transient effects of impact-induced seismic energy. Postextinction recovery of marine ecosystems was probably suppressed until after the accelerated volcanism waned.

(Science 2015)

NORMAN MACLEOD - GERTA KELLER

Fig. 1. The onsite scientific team: Jerry Baum, Gerta Keller and Tom Yancey. Thierry Adatte, University of Neuchatel, Switzerland, participated in pre-drilling planning, fieldwork and post-drilling core description, sampling and analyses.

Multiple impact event

Several other craters also appear to have been formed about the time of the K–Pg boundary. This suggests the possibility of near simultaneous multiple impacts, perhaps from a fragmented asteroidal object, similar to the <u>Shoemaker-Levy 9</u> cometary impact with <u>Jupiter</u>. Among these are the <u>Boltysh crater</u>, a 24-km (15-mi) diameter impact crater in <u>Ukraine</u> (65.17 ± 0.64 Ma); and the <u>Silverpit crater</u>, a 20-km (12-mi) diameter impact crater in the <u>North Sea</u> (60–65 Ma). Any other craters that might have formed in the <u>Tethys Ocean</u> would have been obscured by erosion and tectonic events such as the relentless northward drift of Africa and India.[18][19][20]

A very large structure in the sea floor off the west coast of India has recently been interpreted as a crater by some researchers.[21] The potential <u>Shiva crater</u>, 450–600 km (280–370 mi) in diameter, would substantially exceed Chicxulub in size and has also been dated at about 65 mya, an age consistent with the K–Pg boundary. An impact at this site could have been the triggering event for the nearby Deccan Traps.[22] However, this feature has not yet been accepted by the geologic community as an impact crater and may just be a sinkhole depression caused by salt withdrawal.[20]

Další krátery v nejvyšší křídě: Boltyš a Silverpit

Shiva Crater – ano či ne ?

A very large structure in the sea floor off the west coast of India has recently been interpreted as a crater by some researchers.[21] The potential <u>Shiva crater</u>, 450–600 km (280–370 mi) in diameter, would substantially exceed Chicxulub in size and has also been dated at about 65 mya, an age consistent with the K–Pg boundary. An impact at this site could have been the triggering event for the nearby Deccan Traps.[22] However, this feature has not yet been accepted by the geologic community as an impact crater and may just be a sinkhole depression caused by salt withdrawal.[20]

?Těleso cca 40 km v průměru

Souhrn jevů spojených s intenzitou vymírání ve fanerozoiku (Keller 2008) *) event na hranici T/J nemá charakter hromadného vymírání – pouze zrychlení

V. HROMADNÉ VYMÍRÁNÍ KŘÍDA/PALEOGÉN 66 MA

- impakt (Chixculub) + další = složený, mnohonásobný efekt
- obrovské výlevy čedičů (trapy Indie, Dekkan)
- silná anoxie oceánů
- oteplení a ochlazení mořské vody
- eustatické změny hladiny globální regrese

Vymírají:

- amoniti, belemniti, dinosauři, pterosauři, ichtyosauři
- a převážná většina planktonních organizmů. Dále jsou decimováni ježovky, koráli, žraloci. (Málo zasažené skupiny: savci, želvy, krokodýli, hadi a obojživelníci.)
- Celkem z planety mizí 25 % všech živočišných čeledí a 76 % druhů.

Vysvětlení:

Multifaktorialní událost, terestrické eventy jsou kombinované s mimozemskými, řada pulsů měnících ekosystém během 1-2 miliónů let završených impakty a střední fází dekkanských trapů. Nejlépe prozkoumaná událost. Tato událost měla za následek:

Uvolnění životních prostor v oceánech i na kontinetech = prudký rozvoj nových skupin organizmů především III. moderní fauny během paleogénu a neogénu:

oceánský plankton (mikroorganizmy)

- kostnaté ryby (zcela nahradily biologicky hlavonožce)

- savci (země, voda, vzduch)

- ptáci

- ve spolupráci s nimi rozvoj krytosemenné flóry (trávy, kvetoucí rostlinstvo)

Použité prameny:

Benton, M.J., 1997: Vertebrate Palaeontology. – Chapman & Hall, pp.452. London.

Courtillot, V., 1999: Evolutionary Catastrophes, The Science of Mass Extinction. - Cambridge University Presss, pp.173, Cambridge (UK).

Gould J.S. (ed.), 1998: Dějiny planety Země. – Knižní klub, Columbus, pp. 256, Praha.

Hallam, A., Vignall, P.B., 1997: Mass Exctinctions and their Aftermath. - Oxford Univ. Press, pp. 320. Oxford.

Kalvoda, J., Bábek, O., Brzobohatý, R., 1998: Historická geologie. – UP Olomouc, pp. 199. Olomouc.

Lovelock, J. Gaia, živoucí planeta. - MF, MŽP ČR, Kolumbus 129, pp. 221. Praha.

Margulisová, L. 2004: Symbiotická planeta, nový pohled na evoluci. - Academia, pp. 150. Praha.

Pálfy, J., 2005: Katastrophen der Erdgeschichte – globales Aussterben ? – Schweizerbart. Ver. (Nägele u. Obermiller), pp. 245, Stuttgart.

Paturi, F. X., 1995: Kronika Země. - Fortuna Print, pp. 576. Praha.

Pokorný, V. a kol., 1992: Všeobecná paleontologie. – UK Praha, pp. 296. Praha.

Raup, D.M., 1995: O zániku druhů. – Nakl. LN, pp. 187. Praha.

Internet – různé databáze (především obrazová dokumentace)